

NIEPŁOCHY (7) *ai*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (3).

e oraz o jasne.

sg m N niepłochy (2). ◇ f I niepłochą (2). ◇ pl N subst niepłoch(e) (1). ◇ A m pers niepłoch(e) (1) ◇ subst niepłoch(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Oswojony, taki, który się nie boi; cicur, placidus Mącz; mansuefactus, mansuetus, manum patiens, mitigatus Cn (7) : Cicur. Swoyski/ Niepłochi/ Okrocony/ Ogłaskány. Mącz 53a, 302b.

W przen (1) :

Wyrażenie: »dwonoga i niepłochą łani« = kobieta lekkich obyczajów (1): Mołtowy ołtrow wyżrzyłz wnet przed łobą/ Tám chełzli [!] lię też łtáwić łwą ofobą Naydziefz dwonogie y nie płoche łanie Myśliwy Pánie. KlonFlis Gv.

Przen (4) :

a) Nieustępliwy, surowy (1) : *A ielli lię będzie przal; znowu do ciemnice: [...] Będzie męczon tak długo/ aż iednáko powie: Aż lię niepłochy vrząd iáłney rzeczy dowie. KlonWor 39.*

b) Poważny, nielekkomyślny, mądry (3) : *A tego ná zachodzye Sobiepanem zową/ (marg) Sobiepan/ hethman łakomłtwá á zazdrości. (-) To też wierz mi czyłty pan/ á z niepłochą głową. RejWiz 168v; ále ná takie łprawy potoczne wybierz męże mądre/ boiące łie Boga/ prawdę miłuiące/ [...] á vłtaw z nich Dzyefiátniki/ Setniki/ Woźne/ y ine przełożone/ coby nie płoche/ ci miáłto ciebie niechay ładzą lud połpolity káždy czás BielKron 32; nieboyćie łie nieprzyiaćielá [...] áby mu wтым więłtze łerce nierołło ále łporadą łtáteczną nie płochą zbroię nálię bierzćie przelpiecznie BielKron 255.*

Synonimy: łaskawy, nieunoszony, ogłaskany, okrocony, swojski.

Cf PŁOCHY